

Největší přikázání

Mt 22,34-40

Drazí farníci, v dnešním úryvku evangelia se farizeové ptají Ježíše: “Mistře, které přikázání je v zákoně největší?” V rabínské tradici se často diskutovalo o důležitosti Božích přikázů, které jsou největší, nebo která nejdůležitěji shrnují celý Zákon. Všechny jsou však dané od Boha, a tak se od druhého století našeho letopočtu rozhodlo, že se pravý žid (muž) bude řídit 613 příkazy. Přesto jedno z nich bylo považováno rabíny za klíčové. Ježíš tak odpověděl správně. “Miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí (Dt 6,5). To je největší a první přikázání”. Toto přikázání bylo pro judaismus natolik důležité, že bylo pravidelně citováno a židé se jej často modlili. Je třeba Boha milovat celou svou bytostí, celou svou existencí a nejen svými myšlenkami. Z tohoto důvodu zapojují židé při modlitbě klátivým pohybem také své tělo. Farizeové Ježíše svou otázkou pokoušeli. Snad si mysleli, že židovskou tradici nezná. Co potom následovalo, však nečekali. Ježíš říká: “Druhé je mu podobné. Miluj svého bližního jako sám sebe” (Lv 19,18). Na těchto dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci. Zde se setkáváme s absolutní novotou. Ježíš byl první z těch, který dal vedle sebe tyto dva příkazy a proč to udělal? Společným klíčovým slovem, které spojuje oba příkazy je “miluj” (אָהַבְתְּ). Ježíš ukazuje, že nejdůležitější je v lidském životě milovat.

V hebrejštině se pro lásku používají dva termíny. První slovo je *ahavah*, je vlastní člověku a vyjadřuje lásku čistě lidskou. Ať je to láska mezi rodiči a dětmi, vztah mezi přáteli a nebo jde o lásku mezi mužem a ženou. Je to láska, která vyplývá z naší lidské přirozenosti. Ježíš nás zve, ale do lásky svého Otce a to je druhý termín, který hebrejšтина používá *chesed*. Toto slovo Starý Zákon připisuje jenom Bohu. Jedná se o lásku, která nic nevyžaduje, o lásku, která se obětuje a která se druhému daruje a nechce nic nazpátek. Je to milosrdenství, které jedná bez hranic. Do této lásky nás všechny Boží Syn zve. Vzpomeňme si, co říká apoštolům při poslední večeři. “Nové přikázání vám dávám: Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás” (Jan 13,34). Záleží pak jenom na nás, jestli tuto lásku do svého srdce přijmeme a zřekneme se svého pyšného “já”. Pak už nebudeme klást na první místo sami sebe, co si myslíme, jak to vidíme, a jak to mají všichni podle mě dělat. Své sobectví odevzdejme Bohu a nechme se naplnit jeho láskou, která se daruje.